

ה"ת 20/32948 - מדינת ישראל נגד יונתן אוריך, עופר גולן, יוסי שלום, ישראל איינהוּן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 20-03-52948 מדינת ישראל נ' אוריך ואח'

לפני כבוד השופט עללא מסאראו
המבקשים:
מדינת ישראל
נגד

1. יונתן אוריך
2. עופר גולן
3. יוסי שלום
4. ישראל איינהוּן
המשיבים:

החלטה

שוב אני נדרש להאריך צו תוקף החזקת תפוסים ביחס למכשורי טלפון שנשללו מהמשיבים במהלך חקירה שהחלה להתנהל באוקטובר 2019. מדובר בבקשת רבייעת.

בוחלתות הקודמות התייחסתי לפן עקרוני שענינו ההשלכה של ההליך המתנהל במקביל ואשר עוסק בצווי חיפוש שהתקבשו על-ידי היחידה החקורתית במכשורי הטלפון מושא הדיון. בוגד לעמודת ההגנה קבעתי בוחלתות קודמות שקיים קשר בין יונתן לבין שני היליכים. ההגנה לא הגיעה על הוחלתות הקודמות וראיתי בכך סוג של שלמה עם הגיון של הוחלות. אלא שההגנה חזרה שוב על התנגדותה בבקשת הנוכחות (הרבייעת).

אתנצל מראש בפני הצדדים וזאת על שם שנימוקי כאן הם למעשה חזרה על נימוקי בוחלתות הקודמות. אני סבור שבפניהם מהותי לא השתנו הנסיבות, מלבד חלוף הזמן מצד אחד, אך מנגד, הכרעת בית המשפט העליון, מיום 21.1.26, ל佗בת עמדת המדינה דזוקא (בש"פ 20/1758).

בבסיס הנימוקים שהובילו אותי למסקנה זו הונח עוד בוחלתתי מיום 20.4.19. בקצתה אציין שעמדת ההגנה אשר מתנגדת לבקשת המדינה להאריך צו החזקת התפוסים (מכשורי הטלפון של המשיבים), מתנגדת, בין במישרין ובין בעקיפין, עם שאיפתה של המשטרה לבצע חיפוש במכשורי הטלפון. כך לשיטתי.

מדובר במכשורי טלפון המוחזקים בידי המבוקשת זמן ממושך, לאחר שבקשת להוצאה צווי חיפוש וחדרה לטלפונים

עמוד 1

נתקלה בהתנגדות נחרצת. הנושא המשפטי המורכב עלה מבית משפט השלום לבית המשפט המחוזי וממנו לבית המשפט העליון, חזר לבית משפט השלום בגלגול שני, ומשם עלה שוב לבית המשפט המחוזי ולבית המשפט העליון. כאמור, לאחרונה ניתנה הכרעת בית המשפט העליון. בית המשפט העליון, ברוב דעתות, קיבל את עמדת בית המשפט המחוזי והתייר ביצוע חיפוש בכל מכשירי הטלפון של המשיבים. הודות להקפתא מצב במסגרת עיכוב ביצוע החלטות, טרם מומשו צווי החיפוש, והחקירה דורך במקום. **הדין מתinan כתע לדין נוסף הרכב מורחב של בית המשפט, בפני 9 שופטים (דנ"פ 1062/21), אשר קבוע לדין ביום 27.7.21.**

קבועתי בעבר, באotta סוגיה, כי המשך התפיסה ומימוש צווי החיפוש המבוקשים הם שני נושאים שונים שאמנם אין ביניהם זהות או חפיפה מלאה, וודאי לא ברמה העיונית, ואולם קיימת קרבה מעשית ויחס גומלין ברורים בין שני ההליכים. התפיסה של מכשירי הטלפון של המשיבים נעשתה במקור כדי לאפשר חיפוש המכשירי הטלפון (תכלית חקירות-ראייתית). אך, בהליך התפיסה והחיפוש נפלו פגמים רבים שנדרנו בהחלטות הערכאות השונות בהיבט הצדקה לממן צווי חיפוש אחרים. עדין, ולמרות הפגמים, מצא כבוד בית המשפט העליון לאשר החיפוש בתיק. צווי החיפוש טרם מומשו והמשיבים עומדים על מיצוי זכויותיהם בהליך העיקש שמתנהל על ידם, במסגרת בקשה (שהתקבלה) לקיים דין נוסף בהרכב מורחב. הנה כי כן, מיצוי זכויות המשיבים חייב החלטת עיכוב ביצוע שעיכבה את קידום פועלות החקירה הרלוונטיות.

ברמה האובייקטיבית, עיכוב פועלות החקירה, מבל' קשר לזהות "האחראים" לעיכוב, האריך את משך זמן החקירה, והדבר גرم, כמעט אפקט שרשראת, לבקשה להארכת תוקף צו התפיסה לתקופה נוספת. לשיטתי, בית המשפט שדן בבקשת הנוכחות אינו יכול להסיג גבול הערכאות הגבוהות ולכן אין זה ראוי שיתנהן על ידו משקל עודף לשיקולים שאם יתקבלו יקרינו על ההצדקה להוצאה צווי החיפוש. שימוש חוזר בשיקולי הפגמים שנפלו בחיפוש המאולתר שנערך בחקירה, גם בסוגיות צווי התפיסה, יש בו משמעות מסוימת באינטראס הציבורי בניהול תקין של החקירה.

קבועתי עוד כי דחית הבקשה להארכת צווי התפיסה יש בה משומש METHOD שטייח או הענף שעליו תליה החקירה. צודקים הסנגורים כי ניתן לנחל חוות "לא טלפונים ותוכריהם". אך התנהלו חוות החקירה בעבר הלא הרחוק. אלא שבית המשפט איננו מכתיב ליחידה חוות אופן ניהול חוות. המשטרה סבורה כי נכון שהמשך החקירה בתיק זה יעבור דרך ממצאי צווי החיפוש תחילתה. לא מצאתו להתערב בשיקול דעתה המקצועית של המשטרה. להשquette, אין זה מתקיים של בית המשפט במסגרתו דין בבקשת להארכת תוקף צווי תפיסה להתערב בתכנית החקירה בתיק.

הסנגורים התייחסו לחלופות לתפיסה. ההגנה צודקת בכך שלילת רכוש המשיבים כרוכה בפגיעה בזכותם החוקתית لكنני (לצד זכויות חוקתיות נוספות שעזה שמדובר במכשיר טלפון). ניתן לפגוע במקרים חריגים בזכות הקניין, אך על הפגיעה לעמוד בנסיבות שונות, לרבות פגעה לתכליית ראייה, מידתית ופונקציונלית. במקרה שבפנינו, אך קבעתי, הפגיעה היא לתכליית חוות-ראייתית. مكان שיש לשקל האם קיימת חלופה נאותה שתצמצם את הפגיעה במסיבים אך תשמר את התכליית האמורה. בטור אך, ניתן להעלות על הדעת אפשרויות של הפחת החומר או העתקתו (ambil להיחשך אליו) והשבת מכשירי הטלפון לידי המשיבים (טור יותר על טענות מצדם על "כל הראה הטובה ביותר"). אלא שמדובר באפשרויות הכרוכות בזמן צו חדרה (אם כי חלקית ומסוויג). למרות שבית המשפט מוסמך לעשות כן, קבעתי כבר שאין זה ראוי לפעול אך בנסיבות תיק זה.

אילו הדבר תלוי היה ביחידת החוקרת, צווי החיפוש היו מבוצעים מזמן. על אף אחריות המשטרה במקור לסרבöl המשפט שנותר, איןני סבור שהוא "אשם" או אחראית לעיכוב ולמשך הזמן הרוב בו מתנהלת החוקירה. המורכבות המשפטית סביר צווי החיפוש הבאה להימשכות ההליך.

אני שבע וקובע כי המתנת המשטרה להחלטת בית המשפט בצווי החיפוש, מבליל ביצוע פעולות חקירה באפקטים מקבילים, איננה החלטה בלתי סבירה. כמו כן, בית המשפט אינו נהג "לחליק הוראות" ליחידת החוקרת בנושא "תעדוף" משימותיה בחקירה. התרשמתי כי ההחלטה להמתין להכרעת שיפוטית סופית טרם חידוש החוקירה התקבלה לאחר הפעלת שיקול דעת מקצועני ומושכל.

ההתדיניות המשפטית סביר גורל בבקשת החדרה למכשרי הטלפון הביאה לצורך בבקשתה להארכת התפוסים. בהחלטות הקודמות קבעתי שהוא בא תלייה, בין אם באופן ישיר ובין אם באופן עקיף. ההכרעה בנושא צווי החיפוש מציעה על שלוחנו של בית המשפט העליון, וכן, כפי שקבעתי בהחלטת הקודמת מן הראי להמתין להכרעת הערכאה הגובאה לציפוי שתהיה לה "שלכה ברורה על עניין התפיסה".

כפי שהרחבתי בעבר, קיימים ביחס להמשך החזקת התפוסים פקטוריים דינמיים ופקטוריים סטטיים. אשר לפקטוריים הסטטיים אין לי אלא להפנות להחלטות הקודמות. מדובר בהחלטות מנומקות ומפורחות ויש בהן מענה- כך לשיטתי- לחلك ניכר מהטענות שהוצעו על-ידי הגנה. מכל מקום, כאמור, מדובר בהחלטות שהגנה בחרה שלא להציג עליהם.

כאן המקום לציין כי בית המשפט העליון, בדעת רוב, הכריע בניגוד לציפיות הגנה שהתריר את החדרה והחיפוש בתלפונים. אמנם ההכרעה השיפוטית נתונה עדין בדיון נוסף, אך לא ניתן להתעלם מכך שלעתה זו, עמדת המדינה היא שהתקבלה.

הפקטוריים הדינמיים מתיחסים לחלוף הזמן, בקרת ההליך, ההחלטה שלא לחיש את החוקירה עד להחלטת בית המשפט העליון. אזכיר כי ההליך המתנהל בבית המשפט העליון לקראת סיום ולאחריו ניתן להמשיך את החוקירה בהתאם לתוצאותיו. צודקת הגנה שככל אי ההתערבות של בית המשפט באופן קידום החוקירה, איננו מונע מסכנות לפיהן הייחודית החוקרת לא מקדמת את החוקירה כמצופה או למצער לגזרו מאי התקדמות החוקירה מסכנות לגבי משקל הפגיעה בזכויות שעומדות מנגד. דא עקא שאין להתעלם מכך שהעיכוב בהמשך קידום החוקירה, לפי השקפת הייחודית החוקרת, נובע מההמתנה לקבלת אישור סופי לצווי החיפוש שניתנו בתיק. **בעניין זה** לא ניתן לבוא בטרונה ליחידה החוקרת. ניתן לקחת בחשבון שפרק הזמן הרוב שחלף הוא על רקע התדיניות משפטית בין הצדדים בסוגיה משפטית עקרונית ובמידה מסוימת תקדיםית. ציינתי "בעניין זה" שכן הגנה טוענת כי המורכבות המשפטית בתיק נולדה בנסיבות של פעולות בלתי חוקיות שבוצעו על-ידי הייחודית החוקרת.

אשר לטענה בעניין חשיבות חקירת נציג המבוקשת בדיון בבית המשפט אומר כי בהמשך לדברי בהחלטות הקודמות, כי גם אם טענה הגנה נכונה ברמת העיקרון, כך שניתן וראו לאפשר בירור עובדתי לגבי מצב החוקירה בתיק שכן שכן זה השלכה ישירה על הדיון בבקשת ואולם באופן חריג, בנסיבות תיק זה, העבודות ברורות ופשוטות באופן יחסית. החוקירה

עומדת במקום מאז החלטת בית המשפט בגלגול הראשון.

לא מצאתי להיעתר לביקשת ההגנה להזמנת נציגי היחידה החקירת לדין (להבדיל מע"ד חיים ויסמןסקי) פרקליט בכיר בפרקליטות המדינה. מדובר בהחלטה מושכלת של היחידה החקירת, ויש להניח שהתקבלה בעצה אחת עם הגורמים הבכירים בפרקליטות. גם אם ניתן לחלק על ההחלטה ועל צדקתה (וainni שותף לדעת זו), הנוכחות ואפשרות החקירה הנגדית של נציג המבקרת לא צפואה לתروم לדין ולבירור העובדות הידועות לשני הצדדים בפרט לנוכח הצהרותיו הברורות של ע"ד חיים ויסמןסקי.

ההגנה טענה כי בית המשפט מוגבל בשיקול דעתו לנוכח ההחלטה היחידה החקירת של קודם את החקירה. אינני מקבל טענה זו, ההחלטה שלא קודם את החקירה עד להחלטת בית המשפט העליון בדיון הנוסף היא ההחלטה אפשרית וסבירה בנסיבות העניין, כך או כך, לבית המשפט סמכות להשיב תפוסים ולדוחות בקשה להארכת תוקף צו החזקת תפוסים ללא קשר להתקדמות החקירה.

כאמור הגעתנו למסקנה שבנסיבות תיק זה, קיימת הצדקה להארכת מועד, ואין הצדקה להשבת התפוסים גם לא בדרך של חלופה כפי שהוצע.

אוסיף עוד כי האפשרות שהוצעו על ידי ההגנה עלולות לפגוע בחקירה. הפסיקת החקירה במצבים בהם עצם החשיפה של הפעולות לשימוש, תצדיק המשך התפיסה ובמקרים אחרים אף סעדים קשים יותר בהיבט של פגעה של חירותו של החשוב. כמו כן, הפסיקת קבעה כי שאלמנט הפתעה בחקירה היא אלמנט שהיחידה החקירת יכולה להביא בחשבון.

לאור העובדה של ההחלטה כאן, ולאחר שבית המשפט העליון אמר דברו (לעת זו), בהרכב שלושה, ובהמשך להחלטותי הקודמות אני מורה על הארכת תוקף צו החזקת התפוסים במשך 90 ימים מעת ההחלטה הסופית בדנ"פ 1062/21.

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשפ"א, 05 ביולי 2021, בהעדך
הצדדים.